

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1383/2003

z dnia 22 lipca 2003 r.

dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków, które mają być stosowane w odniesieniu do towarów naruszających takie prawa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu poprawy funkcjonowania systemu wprowadzania do Wspólnoty oraz wywozu i powrotnego wywozu ze Wspólnoty towarów naruszających niektóre prawa własności intelektualnej, wprowadzonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającym środki uniemożliwiające dopuszczanie do swobodnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich¹, należy wyciągnąć wnioski z doświadczeń nabytych w trakcie jego stosowania. W celu zachowania jasności, rozporządzenie (WE) nr 3295/94 należy uchylić i zastąpić.
- (2) Obrót towarami podrabianymi i towarami pirackimi, oraz ogólnie wszelkimi towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, wyrządza znaczną szkodę przestrzegającym prawa producentom i podmiotom gospodarczym oraz posiadaczom prawa, jak również wprowadza w błąd i w niektórych przypadkach stanowi zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Należy zapobiec, w największym możliwym zakresie, wprowadzaniu takich towarów na rynek oraz podjąć działania umożliwiające skuteczne przeciwstawienie się tej bezprawnej działalności, nie ograniczając przy tym wolności handlu zgodnego z prawem. Cel ten jest zgodny z będącymi w toku działaniami podjętymi na szczeblu międzynarodowym.
- (3) W przypadku gdy towary podrabiane, towary pirackie i, bardziej ogólnie, towary naruszające prawo własności intelektualnej powstały w państwach trzecich lub są z nich sprowadzane, należy zakazać ich wprowadzenie na obszar celny Wspólnoty, włącznie z ich przeładunkiem, dopuszczeniem do swobodnego obrotu we Wspólnocie, objęciem procedurą zawieszającą i umieszczeniem w strefie wolnocłowej lub składzie, oraz ustanowić procedurę umożliwiającą organom celnym jak najbardziej rygorystyczne przestrzeganie tego zakazu.
- (4) Organy celne powinny również mieć możliwość podjęcia działań przeciwko towarom podrabianym, towarom pirackim oraz towarom naruszającym niektóre prawa własności intelektualnej, które są wywożone, powrotnie wywożone lub opuszczają obszar celny

¹ Dz.U. L 341 z 30.12.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

Wspólnoty.

- (5) Działania podejmowane przez organy celne powinny obejmować, na okres konieczny dla ustalenia czy podejrzane towary są rzeczywiście towarami podrobionymi, towarami pirackimi bądź towarami naruszającymi niektóre prawa własności intelektualnej, zawieszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu, wywozu i powrotnego wywozu lub, w przypadku towarów, w odniesieniu do których zastosowano procedurę zawieszającą, umieszczonych w strefie wolnocłowej lub w składzie wolnocłowym, będących w trakcie powrotnego wywozu podlegającego powiadomieniu, wprowadzonych na obszar celny lub opuszczających jego terytorium, zatrzymanie takich towarów.
- (6) Konieczne jest zdefiniowanie i ujednoczenie danych szczegółowych, które ma zawierać wniosek o podjęcie działań, takie jak jego okres ważności i forma. To samo dotyczy zasad regulujących przyjmowanie przez organy celne wniosków i działań mające na celu ich przyjmowanie, rozpatrywanie i rejestrację.
- (7) Nawet w przypadku gdy wniosek nie został jeszcze złożony lub uwzględniony, Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do zatrzymania towarów na pewien czas, aby umożliwić posiadaczom praw złożenie do organów celnych wniosku o podjęcie działań.
- (8) Postępowanie wszczęte w celu ustalenia, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego, prowadzone będzie w odniesieniu do kryteriów stosowanych do ustalania, czy towary wyprodukowane w tym Państwie Członkowskim naruszają prawa własności intelektualnej. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na przepisy Państw Członkowskich dotyczące właściwości sądów lub procedur sądowych.
- (9) Aby ułatwić stosowanie rozporządzenia zarówno administracji celnej, jak i posiadaczom prawa, należy również przewidzieć bardziej elastyczną procedurę pozwalającą na niszczenie towarów naruszających niektóre prawa własności intelektualnej, bez jakiegokolwiek obowiązku wszczynania postępowania mającego na celu ustalenie, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego.
- (10) Konieczne jest ustanowienie środków mających zastosowanie do towarów, uznanych za podrobione, pirackie lub ogólnie za naruszające niektóre prawa własności intelektualnej. Środki te nie tylko powinny pozbawiać osoby odpowiedzialne za handel takimi towarami korzyści ekonomicznych z transakcji i wymierzać karę, ale powinny również stanowić skuteczny element odstraszący od przeprowadzania kolejnych tego rodzaju transakcji.
- (11) Aby uniknąć zakłócania odprawy celnej towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych, jest właściwe, z wyjątkiem przypadku gdy pewne materialne przesłanki sugerują, że ma się do czynienia z obrotem handlowym, wyłączenie z zakresu niniejszego rozporządzenia towarów, które mogą być podrobione, pirackie lub które mogą naruszać niektóre prawa własności intelektualnej, gdy są one przywożone z państw trzecich w granicach limitu bezcłowego przewidzianego w regulach wspólnotowych.
- (12) W celu zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia, istotne jest zapewnienie jednolitego stosowania wspólnych reguł, które są w nim przewidziane, oraz

wzmocnienie wzajemnej pomocy między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a Komisją, szczególnie poprzez odwołanie się do rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego².

- (13) W świetle doświadczeń nabytych w trakcie wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy między innymi rozważyć możliwość zwiększenia liczby uwzględnionych praw własności intelektualnej.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji³.
- (15) Należy uchylić rozporządzenie(WE) nr 3295/94,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I ZAKRES

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa warunki działań podejmowanych przez organy celne, gdy istnieje podejrzenie, że towary naruszają prawo własności intelektualnej w następujących sytuacjach:

- a) gdy są zgłoszone o dopuszczenie do swobodnego obrotu, wywozu lub powrotnego wywozu zgodnie z art. 61 rozporządzenia (WE) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁴,
- b) gdy zostały znalezione w czasie kontroli towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub go opuszczających zgodnie z art. 37 i 138 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, gdy są objęte procedurą zawieszającą w rozumieniu art. 84 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, gdy są w trakcie procesu powrotnego podlegającego powiadomieniu na mocy art. 182 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia lub umieszczone w strefie wolnocłowej lub składzie wolnocłowym w rozumieniu art. 166 tego rozporządzenia.

2. Niniejsze rozporządzenie ustala również środki, które mają być podjęte przez właściwe organy, gdy towary określone w ust. 1 zostaną uznane za naruszające prawa własności intelektualnej.

² Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

³ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁴ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000, Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „towary naruszające prawo własności intelektualnej” oznaczają:

- a) „towary podrobione” a mianowicie:
- (i) towary, łącznie z ich opakowaniem, oznaczone bez zezwolenia znakiem towarowym, który jest identyczny ze znakiem towarowym ważnie zarejestrowanym, odnoszącym się do towarów tego samego rodzaju, lub których istotnych aspektów nie można odróżnić od takiego znaku towarowego i które w związku z tym naruszają prawa posiadacza danego znaku towarowego zgodnie z prawem wspólnotowym, jak przewidziano w rozporządzeniu Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁵ lub prawa Państwa Członkowskiego, w którym złożono wniosek o podjęcie działań przez organy celne;
 - (ii) wszelki symbol znaku towarowego (włącznie z logo, etykietą, naklejką, broszurą, instrukcją użytkownika lub dokument gwarancyjny oznaczony takim symbolem), również przedstawiony osobno, na takich samych warunkach jak towary określone w (i);
 - (iii) opakowania towarów podrabianych oznaczone znakiem towarowym, prezentowane oddzielnie, na takich samych warunkach jak towary określone w (i);
- b) „towary pirackie” oznaczają towary, które są kopią lub zawierają kopie wykonane bez zgody posiadacza prawa autorskiego lub praw pokrewnych lub posiadacza prawa do wzoru bez względu na to czy zarejestrowanego zgodnie z prawem krajowym, czy nie, lub osoby upoważnionej przez posiadacza prawa w kraju produkcji, w przypadku gdy wytwarzanie takich kopii stanowiłoby naruszenie tego prawa na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁶ lub prawem Państwa Członkowskiego, w którym złożono wniosek o podjęcie działań przez organy celne;
- c) towary które w Państwie Członkowskim, w którym złożono wniosek o podjęcie działania przez organy celne, naruszają:
- (i) patent na mocy prawa tego Państwa Członkowskiego;
 - (ii) dodatkowe świadectwo ochronne typu przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1768/92⁷ oraz rozporządzeniu (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady⁸;
 - (iii) krajowe prawo do odmiany roślin na mocy prawa tego Państwa Członkowskiego lub prawo wspólnotowej odmiany roślin typu przewidzianego w rozporządzeniu

⁵ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003.

⁶ Dz.U. L 3 z 5.1.2002, str. 1.

⁷ Dz.U. L 182 z 2.7.1992, str. 1.

⁸ Dz.U. L 198 z 8.8.1996, str. 30.

Rady (WE) nr 2100/94⁹;

- (iv) nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne na mocy prawa tego Państwa Członkowskiego lub rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92¹⁰ oraz (WE) nr 1493/1999¹¹;
- (v) oznaczenia geograficzne typu przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1576/89¹².

2. Do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie „posiadacz prawa” oznacza:

- a) posiadacza znaku towarowego, prawa autorskiego lub praw pokrewnych, prawa do wzoru, patentu, dodatkowego świadectwa ochronnego, prawa do odmiany roślin, chronionej nazwy pochodzenia, chronionego oznaczenia geograficznego oraz, ogólniej, jakiegokolwiek prawa określonego w ust. 1; lub
- b) inną osobę uprawnioną do używania praw własności intelektualnej wymienionych w lit. a), lub przedstawiciela posiadacza prawa albo uprawnionego użytkownika.

3. Wszelka forma lub matryca, specjalnie zaprojektowana lub zaadoptowana w celu wykonania towarów naruszających prawo własności intelektualnej uważana jest za towar tego rodzaju, jeżeli użycie takich form lub matryc narusza prawa posiadacza prawa, zgodnie z prawem wspólnotowym lub prawem Państwa Członkowskiego, w którym złożono wniosek o podjęcie działań przez organy celne.

Artykuł 3

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów oznaczonych znakiem towarowym za zgodą posiadacza tego znaku towarowego lub do towarów oznaczonych chronioną nazwą pochodzenia, chronionym oznaczeniem geograficznym, chronionych patentem lub dodatkowym świadectwem ochronnym, prawem autorskim lub prawem pokrewnym, prawem do wzoru albo prawem do odmiany roślin, które zostały wyprodukowane za zgodą posiadacza prawa, ale znajdują się w jednej z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1 bez zgody tego ostatniego.

Analogicznie nie ma ono zastosowania do towarów wskazanych w pierwszym akapicie i które zostały wyprodukowane lub są chronione innym prawem własności intelektualnej określonym w art. 2 ust. 1 na warunkach innych niż uzgodnione z posiadaczem prawa.

2. W przypadku gdy bagaż osobisty podróżującego zawiera towary nie przeznaczone do handlu w granicach limitu bezcłowego i brak jest materialnych przesłanek sugerujących, iż towary te stanowią część obrotu handlowego, Państwa Członkowskie uznają takie towary za nieobjęte zakresem niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

⁹ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003.

¹⁰ Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

¹¹ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

¹² Dz.U. L 160 z 12.6.1989, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3378/94 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1).

WNIOSKI O PODJĘCIE DZIAŁAŃ PRZEZ ORGANY CELNE

Sekcja 1

Środki poprzedzające wniosek o podjęcie działań przez organy celne

Artykuł 4

1. W przypadku gdy organy celne, w trakcie działania w jednej z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1, a przed złożeniem wniosku przez posiadacza prawa lub przed jego uwzględnieniem, mają wystarczające powody by podejrzewać, iż towary naruszają prawo własności intelektualnej, mogą zawiesić dopuszczenie towarów lub zatrzymać je przez okres trzech dni roboczych od chwili otrzymania zawiadomienia przez posiadacza prawa i przez zgłaszającego lub posiadacza towaru, jeżeli są oni znani, aby umożliwić posiadaczowi prawa złożenie wniosku o podjęcie działań zgodnie z art. 5.
2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w danym Państwie Członkowskim, organy celne mogą, bez ujawniania jakichkolwiek informacji poza faktyczną lub przypuszczalną ilością sztuk i ich rodzajem oraz przed poinformowaniem posiadacza prawa o możliwym naruszeniu, poprosić posiadacza prawa o dostarczenie wszelkich informacji, które mogą być im potrzebne do potwierdzenia swoich podejrzeń.

Sekcja 2

Składanie i rozpatrywanie wniosków o działania przez organy celne

Artykuł 5

1. W każdym Państwie Członkowskim posiadacz prawa może składać wniosek na piśmie do właściwych służb celnych o podjęcie działania przez organy celne wtedy, gdy towary znajdują się w jednej z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1 (wniosek o podjęcie działania).
2. Każde Państwo Członkowskie wyznacza właściwe służby celne, które są właściwe do przyjmowania i rozpatrywania wniosków o podjęcie działania.
3. W przypadku gdy istnieją systemy elektronicznej wymiany danych, Państwa Członkowskie zachęcają posiadaczy praw do składania wniosków w formie elektronicznej.
4. W przypadku gdy wnioskodawcą jest posiadacz prawa do wspólnotowego znaku towarowego lub posiadacz wspólnotowego prawa do wzoru, wspólnotowego prawa do odmiany roślin, nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficznego lub nazwy geograficznej chronionej przez Wspólnotę, wniosek może, oprócz prośby o podjęcie działania przez organy celne Państwa Członkowskiego, w którym jest on złożony, zawierać prośbę o podjęcie działań przez organy celne jednego lub więcej Państw Członkowskich.
5. Wniosek o podjęcie działania sporządza się na formularzu ustanowionym zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2; musi on zawierać wszelkie informacje niezbędne do natychmiastowego rozpoznania określonych towarów przez organy celne, w szczególności:

- (i) dokładny i szczegółowy opis techniczny towarów
- (ii) wszelkie specyficzne informacje, jakie posiadacz prawa może posiadać, dotyczące typu lub rodzaju nadużycia finansowego;
- (iii) nazwisko i adres osoby kontaktowej wyznaczonej przez posiadacza prawa.

Wniosek o podjęcie działania musi również zawierać oświadczenie wymagane od wnioskodawcy w art. 6 oraz dowód, że wnioskodawca ma prawa do danych towarów.

W sytuacji opisanej w ust. 4, wniosek o podjęcie działania wskazuje Państwo lub Państwa Członkowskie, w których składa się wniosek o podjęcie działań przez organy celne oraz nazwy i adresy posiadaczy prawa w każdym z zainteresowanym Państwie Członkowskim.

W celach informacyjnych i, w przypadku gdy jest to wiadome, posiadacze prawa powinni również przesyłać wszelkie pozostałe informacje, które mogą być w ich posiadaniu, takie jak:

- a) wartość przed opodatkowaniem autentycznych produktów na legalnym rynku w kraju, w którym złożono wniosek o podjęcie działania;
- b) lokalizacja towarów lub zamierzone miejsce przeznaczenia;
- c) dane szczegółowe umożliwiające identyfikację przesyłki lub opakowań,
- d) planowana data przybycia lub wysłania towarów,
- e) użyte środki transportu,
- f) tożsamość importera, eksportera lub posiadacza praw,
- g) kraj lub kraje produkcji oraz trasy używane przez handlarzy,
- h) techniczne różnice, jeżeli są znane, między autentycznymi i podejrzаныmi towarami.

6. Może być również wymagane podanie szczegółowych informacji specyficznych dla prawa własności intelektualnej określonego we wniosku o podjęcie działania.

7. Po otrzymaniu wniosku o podjęcie działania, właściwe służby celne rozpatrują ten wniosek i powiadamiają wnioskodawcę na piśmie w ciągu 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

Posiadacz prawa nie ponosi opłaty na pokrycie kosztów administracyjnych powstałych w związku z rozpatrywaniem wniosku.

8. W przypadku gdy wniosek nie zawiera obowiązkowych informacji wymienionych w ust. 5, właściwe służby celne mogą zdecydować, że wniosek nie zostanie rozpatrzony, w takim przypadku podają przyczyny swojej decyzji i podają informację dotyczącą procedury odwoławczej. Wniosek może być ponownie przedłożony tylko po należyтым uzupełnieniu.

1. Do wniosków o podjęcie działania dołącza się oświadczenie posiadacza prawa, które może być przedłożone albo na piśmie, albo w formie elektronicznej, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, w którym przyjmuje on odpowiedzialność za osoby, których dotyczy sytuacja określona w art. 1 ust. 1, w przypadku gdy procedura wszczęta zgodnie z art. 9 ust. 1 zostaje przerwana z powodu działania lub pominięcia ze strony posiadacza prawa lub w przypadku uznania w konsekwencji, że dane towary nie naruszają prawa własności intelektualnej.

W tym oświadczeniu posiadacz prawa również zgadza się przyjąć na siebie wszelkie koszty poniesione na podstawie niniejszego rozporządzenia w związku z przetrzymywaniem towarów pod kontrolą celną zgodnie z art. 9 oraz, stosownie do przypadku, art. 11.

2. W przypadku gdy wniosek jest złożony na podstawie art. 5 ust. 4, posiadacz prawa zgadza się w oświadczeniu dostarczyć, na swój koszt, wszelkie wymagane tłumaczenia; oświadczenie to jest ważne w każdym Państwie Członkowskim, w którym decyzja uwzględniająca wniosek ma zastosowanie.

Artykuł 7

Art. 5 i 6 stosuje się *mutatis mutandis* do wniosków o przedłużenie.

Sekcja 3

Przyjęcie wniosku o podjęcie działania

Artykuł 8

1. Po uwzględnieniu wniosku o podjęcie działania, właściwe służby celne wyznaczają okres, w jakim organy celne mają podjąć działanie. Okres ten nie przekracza jednego roku. Po upływie tego okresu, i zależnie od wcześniejszej spłaty wszelkich długów przez posiadacza prawa na mocy niniejszego rozporządzenia, służby podejmujące pierwotną decyzję mogą, na prośbę posiadacza prawa, przedłużyć ten okres.

Posiadacz prawa powiadamia właściwe służby celne określone w art. 5 ust. 2, jeżeli jego prawo przestaje być w sposób ważny zarejestrowane lub wygasa.

2. Decyzja uwzględniająca wniosek posiadacza prawa o podjęcie działania jest niezwłocznie przekazywana do tych urzędów celnych Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, które prawdopodobnie będą miały do czynienia z towarami, co do których we wniosku postawiono zarzut naruszenia prawa własności intelektualnej.

Gdy wniosek o podjęcie działania przedłożony zgodnie z art. 5 ust. 4 jest uwzględniony, okres w którym organy celne mają podjąć działanie ustala się na jeden rok; z upływem tego okresu, służba rozpatrująca wstępny wniosek, na pisemny wniosek posiadacza prawa, przedłuża ten okres. Art. 250 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 stosuje się *mutatis mutandis* do decyzji uwzględniającej wniosek i do decyzji przedłużającej lub uchylającej ten wniosek.

W przypadku gdy uwzględniono wniosek o podjęcie działania, do wnioskodawcy należy przesłanie tej decyzji, wraz z wszelkimi pozostałymi informacjami i tłumaczeniami które

mogą być konieczne, właściwym służbom celnym Państwa lub Państw Członkowskich, w których wnioskodawca poprosił o podjęcie działania przez organy celne. Jednakże, za zgodą wnioskodawcy, decyzja może zostać przesłana bezpośrednio przez właściwe służby celne, które podjęły tę decyzję.

Na żądanie organów celnych zainteresowanych Państw Członkowskich, wnioskodawca dostarcza dodatkowych informacji koniecznych do wykonania tej decyzji.

3. Okres, określony w ust. 2 akapit drugi, rozpoczyna bieg od daty przyjęcia decyzji uwzględniającej wniosek. Decyzja nie wejdzie w życie w otrzymującym ją Państwie lub Państwach Członkowskich, dopóki nie zostanie przekazana zgodnie z ust. 2 akapit trzeci a posiadacz prawa nie dokona formalności określonych w art. 6.

Decyzja jest następnie wysyłana niezwłocznie do krajowych urzędów celnych, które prawdopodobnie będą miały do czynienia z towarami podejrzanymi o naruszenie prawa własności intelektualnej.

Niniejszy ustęp stosuje się *mutatis mutandis* do decyzji przedłużającej pierwotną decyzję.

ROZDZIAŁ III

ZASADY REGULUJĄCE PODJĘCIE DZIAŁANIA PRZEZ ORGANY CELNE I ORGANU WŁAŚCIWEGO DO PODEJMOWANIA DECYZJI.

Artykuł 9

1. W przypadku gdy urząd celny, któremu decyzja uwzględniająca wniosek została przekazana przez posiadacza prawa na podstawie art. 8, stwierdzi, w miarę potrzeby po konsultacji z wnioskodawcą, że towary znajdujące się w jednej z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1 są podejrzanym o naruszenie prawa własności intelektualnej objętego tą decyzją, zawiesza dopuszczenie towarów lub zatrzymuje te towary.

Urząd celny niezwłocznie informuje właściwe służby celne, które rozpatrywały wniosek.

2. Właściwe służby celne lub urząd celny określony w ust. 1 informują posiadacza prawa oraz zgłaszającego towary lub posiadacza towarów w rozumieniu art. 38 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 o swoim działaniu oraz są upoważnione do poinformowania ich o faktycznej lub szacunkowej ilości oraz faktycznym lub przypuszczalnym rodzaju towarów, których dopuszczenie zostało zawieszono lub które zostały zatrzymane, przy czym przekazanie tej informacji nie zobowiązuje do powiadomienia organu właściwego do podjęcia uzasadnionej decyzji.

3. W celu ustalenia czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego, oraz zgodnie z przepisami krajowymi w zakresie ochrony danych osobowych, tajemnicy handlowej i przemysłowej oraz tajemnicy zawodowej i administracyjnej, urząd celny lub służba celna, która rozpatrywała wniosek, informuje posiadacza prawa, na jego prośbę i jeżeli są one znane, dane dotyczące odbiorcy, nadawcy, zgłaszającego lub posiadacza towarów oraz o pochodzeniu i pierwotnym pochodzeniu towarów podejrzanym o naruszenie prawa własności intelektualnej.

Urząd celny umożliwia wnioskodawcy oraz osobom, których dotyczy którakolwiek z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1, przeprowadzenie inspekcji towarów, których dopuszczenie zostało zawieszono lub które zostały zatrzymane.

W trakcie badania towarów, urząd celny może pobrać próbki oraz, zgodnie z obowiązującymi przepisami danego Państwa Członkowskiego, przekazać lub przesłać je posiadaczowi prawa, na jego wyraźną prośbę, wyłącznie do celów analizy oraz ułatwienia późniejszej procedury. W przypadku gdy okoliczności pozwalają, z zastrzeżeniem wymagań art. 11 ust. 1 tiret drugie stosownie do przypadku, próbki muszą zostać zwrócone po zakończeniu analiz technicznych oraz, jeśli ma to miejsce, przed dopuszczeniem towarów lub zakończeniem ich przetrzymywania. Wszelkie analizy tych próbek są przeprowadzane na wyłączną odpowiedzialność posiadacza prawa.

Artykuł 10

Prawo obowiązujące w Państwie Członkowskim, na terytorium którego towary znajdują się w jednej z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1, stosuje się w celu zdecydowania, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego.

Prawo to stosuje się również do natychmiastowego powiadomienia właściwych służb celnych lub urzędu celnego, określonego w art. 9 ust. 1, o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 13, chyba że procedura ta została wszczęta przez te służby lub urząd.

Artykuł 11

1. W przypadku gdy organy celne zatrzymały towary lub zawiesiły dopuszczenie towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej w jednej z sytuacji objętych art. 1 ust. 1, Państwa Członkowskie mogą postanowić, zgodnie ze swym ustawodawstwem krajowym, za zgodą posiadacza prawa, o zastosowaniu procedury uproszczonej, która umożliwia organom celnym pozostawienie takich towarów przeznaczonych do zniszczenia pod kontrolą celną, bez konieczności ustalania czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego. W tym celu, Państwa Członkowskie, zgodnie ze swym ustawodawstwem krajowym, stosują następujące warunki:

- posiadacz prawa informuje organy celne na piśmie w ciągu 10 dni roboczych lub trzech dni roboczych w przypadku towarów szybko psujących się, od otrzymania powiadomienia przewidzianego w art. 9, że dane towary naruszają prawo własności intelektualnej określone w art. 2 ust. 1 i dostarcza tym organom pisemną zgodę zgłaszającego, posiadacza lub właściciela towarów na pozostawienie towarów do zniszczenia. Za zgodą organów celnych, informacja ta może zostać przekazana bezpośrednio organom celnym przez zgłaszającego, posiadacza lub właściciela towarów. Zgodę uznaje się za przyjętą, gdy zgłaszający, posiadacz lub właściciel towarów nie zgłoszą wyraźnego sprzeciwu wobec zniszczenia towarów w ciągu wyznaczonego okresu. Okres taki może być przedłużony o następne dziesięć dni roboczych w przypadku gdy uzasadniają to okoliczności;
- zniszczenia dokonuje się, chyba że ustalono inaczej w ustawodawstwie krajowym, na koszt i odpowiedzialność posiadacza prawa, i jest ono systematycznie poprzedzane pobraniem próbek w celu przechowania ich przez organy celne w takich warunkach, aby stanowiły one dowody dopuszczalne w procedurze sądowej w Państwie

Członkowskim, które ich może wymagać.

2. We wszystkich pozostałych przypadkach, na przykład gdy zgłaszający, posiadacz lub właściciel sprzeciwia się zniszczeniu towarów lub je poddaje w wątpliwość, stosuje się procedurę przewidzianą w art. 13.

Artykuł 12

Posiadacz prawa otrzymujący dane szczegółowe wymienione w art. 9 ust. 3 akapit pierwszy wykorzystuje te informacje wyłącznie do celów określonych w art. 10, 11 oraz art. 13 ust. 1.

Wykorzystanie we wszelkich pozostałych celach, w sposób niedozwolony przez ustawodawstwo krajowe Państwa Członkowskiego, w którym taka sytuacja zaistniała, na podstawie prawa Państwa Członkowskiego, w którym znajdują się dane towary, powoduje poniesienie przez posiadacza prawa odpowiedzialności cywilnej i powoduje zawieszenie wniosku o podjęcie działania, na okres ważności pozostający do momentu przedłużenia, w Państwie Członkowskim, w którym wydarzenia te miały miejsce.

W razie dalszego naruszania tego przepisu, właściwe służby celne mogą odmówić przedłużenia wniosku. W przypadku wniosku rodzaju przewidzianego w art. 5 ust. 4, muszą one również powiadomić pozostałe Państwa Członkowskie wymienione w formularzu.

Artykuł 13

1. Jeżeli, w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania powiadomienia o zawieszeniu dopuszczenia lub o zatrzymaniu, urząd celny określony w art. 9 ust. 1 nie został powiadomiony o wszczęciu postępowania mającego ustalić, czy nastąpiło naruszenie prawa własności intelektualnej na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 10, lub nie otrzymał zgody posiadacza prawa przewidzianej w art. 11 ust. 1 stosownie do przypadku, towary zostają dopuszczone lub ich zatrzymanie zostaje zakończone, stosownie do przypadku, z zastrzeżeniem dokonania wszystkich formalności celnych.

Okres ten może być przedłużony o maksymalnie 10 dni roboczych w stosownych przypadkach.

2. W przypadku towarów szybko psujących się podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej, okres określony w ust. 1 wynosi trzy dni robocze. Okres ten nie może być przedłużony.

Artykuł 14

1. W przypadku towarów podejrzanych o naruszenie praw do wzoru, patentów, dodatkowych świadectw ochronnych lub praw wynikających z systemu ochrony odmian roślin, można zezwolić zgłaszającemu, właścicielowi, importerowi, posiadaczowi lub odbiorcy towarów na dopuszczenie towarów lub zakończenie ich zatrzymania z chwilą wniesienia zabezpieczenia pod warunkiem, że:

- a) urząd celny lub służby celne określone w art. 9 ust 1 zostały powiadomione, zgodnie z art. 13 ust 1, o wszczęciu procedury w terminie przewidzianym w art. 13 ust. 1 mającej ustalić, czy nastąpiło naruszenie prawa własności intelektualnej na mocy prawa

krajowego;

- b) należyce upoważniony organ nie zatwierdził środków ostrożności przed wygaśnięciem terminu ustanowionego w art. 13 ust. 1;
- c) wszystkie formalności celne zostały dokonane.

2. Zabezpieczenie przewidziane w ust. 1 musi być wystarczające, aby chronić interesy posiadacza prawa.

Wniesienie zabezpieczenia nie ma wpływu na inne prawne środki zaradcze dostępne dla posiadacza prawa.

W przypadku gdy procedura mająca na celu ustalić, czy prawo własności intelektualnej zostało naruszone na mocy prawa krajowego, została wszczęta w inny sposób niż z inicjatywy posiadacza prawa do wzoru, patentu, dodatkowego świadectwa ochronnego lub prawa do odmiany roślin, zabezpieczenie zostaje zwolnione, jeżeli osoba wszczynająca wspomnianą procedurę nie skorzysta z przysługującego jej prawa do wszczęcia procedury sądowej w ciągu 20 dni roboczych od daty otrzymania przez nią powiadomienia o zawieszeniu dopuszczenia lub zatrzymaniu.

Gdy zastosowanie ma art. 13 ust. 1 akapit drugi, okres ten może być przedłużony maksymalnie do 30 dni roboczych.

Artykuł 15

Warunki składowania towarów w okresie zawieszenia dopuszczenia lub zatrzymania są ustalane przez każde Państwo Członkowskie, ale nie mogą powodować wzrostu kosztów ponoszonych przez administrację celną.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO TOWARÓW UZNANYCH ZA NARUSZAJĄCE PRAWO WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

Artykuł 16

Towary uznane za naruszające prawo własności intelektualnej z chwilą zakończenia procedury przewidzianej w art. 9 nie mogą być:

- wprowadzane na obszar celny Wspólnoty,
- dopuszczone do swobodnego obrotu.
- wycofane z obszaru celnego Wspólnoty,
- wywożone,
- powrotnie wywożone,

- objęte procedurą zawieszającą lub
- umieszczone w strefie wolnocłowej lub składzie wolnocłowym.

Artykuł 17

1. Bez uszczerbku dla pozostałych prawnych środków zaradczych dostępnych dla posiadacza prawa, Państwa Członkowskie przyjmują środki konieczne dla zezwolenia właściwym organom na:

- a) zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego, zniszczenie towarów uznanych za naruszające prawo własności intelektualnej lub pozbycie się ich inaczej niż kanałami handlu w sposób wykluczający wyrządzenie szkody posiadaczowi prawa, bez rekompensaty jakiegokolwiek rodzaju, chyba że ustalono inaczej w ustawodawstwie krajowym, bez żadnych kosztów dla Skarbu Państwa;
- b) podjęcie w stosunku do takich towarów wszelkich innych środków pozbawiających dane osoby możliwości uzyskania korzyści ekonomicznych z transakcji.

Poza wyjątkowymi przypadkami, jedynie usunięcie znaków towarowych, które zostały umieszczone na towarach podrabianych bez upoważnienia, nie jest uważane za skutecznie pozbawiające dane osoby możliwości uzyskania korzyści ekonomicznych z transakcji.

2. Towary uznane za naruszające prawo własności intelektualnej mogą ulec przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa. W takim przypadku zastosowanie ma ust. 1 lit. a).

ROZDZIAŁ V

KARY

Artykuł 18

Każde Państwo Członkowskie wprowadza kary, które mają być stosowane w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia. Kary takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

ROZDZIAŁ VI

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ORGANÓW CELNYCH I POSIADACZA PRAWA

Artykuł 19

1. Z wyjątkiem przypadku gdy nie stanowi inaczej prawo Państwa Członkowskiego, w którym wniosek został złożony lub, w przypadku złożenia wniosku na mocy art. 5 ust. 4, prawo Państwa Członkowskiego, w którym towary naruszające prawo własności intelektualnej nie są wykryte przez urząd celny, przyjęcie wniosku nie uprawnia posiadacza prawa do rekompensaty, w przypadku gdy towary takie nie zostały wykryte przez urząd celny i zostały one zwolnione lub gdy nie podjęto działań w celu ich zatrzymania zgodnie z art. 9 ust. 1.

2. Stosowanie przez urząd celny lub inny należycie upoważniony organ uprawnień przyznanych im w celu zwalczania towarów naruszających prawo własności intelektualnej, nie czyni je odpowiedzialnymi wobec osób uczestniczących w sytuacjach określonych w art. 1 ust. 1 lub osób, na które wpływ mają skutki stosowania środków przewidzianych w art. 4 za szkody przez nie poniesione wskutek interwencji organu, chyba że inaczej stanowi prawo Państwa Członkowskiego, w którym złożono wnioski lub, w przypadku wniosku złożonego na mocy art. 5 ust. 4, prawo Państwa Członkowskiego, w którym została poniesiona strata lub szkoda.

3. Odpowiedzialność cywilna posiadacza prawa jest regulowana prawem Państwa Członkowskiego, w którym dane towary znajdują się w jednej z sytuacji określonych w art. 1 ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 21

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Kodeksu Celnego.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, określony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 22

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie odpowiednie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim.

Przepisy rozporządzenia (WE) nr 515/97 stosuje się *mutatis mutandis*.

Zasady procedury wymiany informacji ustala się na mocy przepisów wykonawczych zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2.

Artykuł 23

Komisja, na podstawie informacji określonych w art. 22, corocznie składa Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Do sprawozdania można, w stosownym przypadku, dołączyć propozycje zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Rozporządzenie (WE) nr 3295/94 traci moc z dniem 1 lipca 2000 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą od dnia 1 lipca 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 2003 r.

W imieniu Rady

G. ALEMANNINO

Przewodniczący